

ХТО ЯК ВІТАЄТЬСЯ

Вітя з мамою зайшли в роздягальню. Там на них уже чекала вихователька Надія Петрівна.

— Доброго ранку! — привіталась вона з Віталиком та його мамою і ласкаво посміхнулася.

Мама відповіла, а Віталік насуплено промовчав.

— Віталику, з нами привіталася Надія Петрівна, — зробила зауваження мама.

— Добре, — буркнув хлопчик.

— Пробачте, Надіє Петрівно, — сказала мама. — Він сьогодні невиспаний.

Відчинилися двері, зайшов Сашко.

— Доброго ранку! — голосно сказав хлопчик і, не звертаючи ні на кого уваги, пішов до своєї шафки.

Сашко був дуже самостійний і відповідальний. Він швидко роздягнувся і складав свої речі, коли в роздягальню зайшла Софійка зі своїм батьком.

Вона зупинилася біля порога, обвела всіх сяючим поглядом і радісно сказала:

— Усім доброго ранку!

Вихователька та Віталікова мама посміхнулися у відповідь і теж ласкаво привіталися.

Діловитий Сашко уважно поглянув на Софійку і доброзичливо відповів:

— І тобі доброго ранку!

Софійка подивилася на Віталіка. Він, ніби ожив під її променистим поглядом, насуплені брови вирівняли, тепла посмішка з'явилася на обличчі, і він погодився:

— Доброго-предоброго ранку! Усім!

Запитання:

1. Як привітався Віталік?
2. Як привітався Сашко?
3. Як привіталася Софійка?
4. А як вітаєшся ти?

ЗУСТРІЧ ІЗ МАМОЮ

Увечері в садочок приходять мами.

Діти з нетерпінням чекають цієї хвилини. Дехто вихваляється:

— Мені мама завжди приносить щось смачненьке.

— А ми після садочка заходимо в магазин, і мама купує мені іграшки.

Оля мовчить. Вона знає, що мама приходить з роботи втомлена, і думає, чим її потішити. Вчора дорогою додому Оля розповідала мамі казку, яку їм прочитала вихователька. Сьогодні вона розповість їй про метеликів, бджілок та джмелів; чому вони літають над квітами і як здобувають з них собі їжу.

Настав час зустрічей. Приходять мами. Діти радісно вибігають з групи, забуваючи, відпроситися у виховательки, привітатися з мамою.

Перші слова найчастіше такі:

— А що ти мені принесла? Підемо зараз на качелі?

Ти купиш мені морозиво? і т. п.

Оля ніколи не забуває відпроситися:

— Людмилу Петрівно, можна йти додому? До побачення.

Потім вона виходить до мами. Очі дівчинки сяють.

— Добрий вечір, мамочко. Я дуже скучила за тобою.

Оля обіймає маму, а та гладить її по голівці:

— Я теж за тобою скучила, моє сонечко.

Оля гладить мамині руки:

— Ти дуже втомилася на роботі? У тебе важка сумка. Я понесу її.

— Дякую, донечко. Понесемо разом. Тримайся за ручку з одного боку, а я — з другого.

Вони виходять із садочка. Оля весело щечече про метеликів, бджілок і різних комашок. Втома зникає з маминих очей. У них з'являється світло радості: яка у неї чудова донечка!

Запитання:

1. Чи сподобалась тобі дівчинка Оля?
2. Чому?
3. Як вона поводить себе?
4. Як Оля виказує свою любов до мами?

Зміст

Хто як вітається..... 2

Зустріч із мамою 4

Хто мудріший 6

Погане слово 8

Битися негоже 10

Чому не можна плювати.... 12

Прибери за собою 14

Чарівний стілець 16

Умій попросити 18

Подарунок..... 20